

അനുയാത്ര

nte kithab

അവൾ മരിച്ചു. കണ്ണുകളടച്ച്
ഇരുട്ടിൽ അവൾ തീർന്നു.
മണ്ണിൽ അലിഞ്ഞ്
പുഴുക്കൾക്ക് അവൾ
ഭക്ഷണമായി തീർന്നു.
ചിലർ കരഞ്ഞു.
മറ്റു ചിലർ സമാധാനിച്ചു.

— nte kithab —

അവൾ ആരുമില്ലാത്ത
ലോകത്തേക്ക് യാത്രയായി.
അവളുടെ ശ്വാസം നിലച്ചു.
അവളെ ഓർക്കുന്നവർക്ക്
അവൾ
ഒരു
ഓർമ്മയായി മാറി.

— nte kithab —

ചിലർ മൗനം പാലിച്ചു.
അവൾ മരിച്ച് കിടന്നപ്പോഴും
അവൾ ശബ്ദം
പുറപ്പെടുവിക്കാതെ വായ
പൂട്ടി നിന്നു. ഒടുവിൽ
മനസ്സാക്ഷി അവരുടെ
കണ്ണുകളിലൂടെ
ബാഷ്പധാരയായി ഒഴുകി.

— nte kithab —

അവൾ എന്ന ഓർമയിൽ
എല്ലാവരുടെയും മറവി വന്നു
പതിച്ചു. അങ്ങനെ എല്ലാവരും
അവളെ മറന്നു.
അവസ്ഥാനം ഓർമ
വെറും മറവി
പോലും അല്ലാതെ ആയി വിട
പറഞ്ഞു.

— nte kithab —